

VERLEEDEN HEDEN TOEKOMST



**'IK
DROOM
NOG STEEDS
VAN EEN
MODELLEN-
CARRIERE'**

DE MODELLENAGENT DIE DRIE JAAR GELEDEN VAN DAPHNE (20) EEN TOPMODEL ZOU MAKEN, BLEEK EEN PROFESSIONELE POOIER TE ZIJN. TIEN MAANDEN LANG WERKTE ZE IN DE GEDWONGEN PROSTITUTIE. ANNO 2016 SIERT DAPHNE ALS MODEL IN VERSCHILLENDE MODECATALOGUSSSEN.

VERLEEDEN

'Al mijn hele leven lang droom ik van een carrière als model. Net als Doutzen Kroes wil ik pronken op de cover van de Vogue en reizen naar New York en Milaan. Een goede vriend zou me helpen bij het realiseren van deze droom. Hij kende een modellenagent met goede contacten. Met kriebels in mijn buik stapte ik op een dag - ik was toen zeventien jaar oud - de woning van deze modellenagent binnen. Mijn droom was dichterbij dan ooit, dacht ik. Toen ik in de woonkamer samen met een paar mannen en een meisje om de tafel zat, voelde ik meteen dat het niet goed zat. Ze kwamen erg bedreigend over en zeiden dat mijn leven voorgoed zou veranderen. Ik durfde op dat moment niet weg te lopen. Ik voelde me in het nauw gedreven en liet het allemaal gebeuren. Die middag ben ik meerdere malen verkracht. Ik kan me deze uren nauwelijks herinneren. Ik heb het weggestopt. Het is té traumatisch. Mijn ouders durfde ik niets te vertellen over de verkrachtingen - ik woonde al een tijdje zelfstandig vanwege onderlinge spanningen - en mijn beste vriend legde de schuld bij mij neer: ik wilde het zelf getuige de foto's en video's van de seksuele handelingen. Deze beelden werden gebruikt als chantagemiddel. Als ik niet deed wat deze mannen zeiden, kregen mijn ouders te zien wat ik had uitgespookt. Daarna zouden ze me vermoorden. Tien maanden lang was ik in de ban van deze mannen. Ik was doodsbang dat ze me iets zouden aandoen en had daarom dagelijks seks

'IK SCHAAMDE ME, BLEEF HET LIEFST DE HELE DAG BINNEN MET DE GORDIJNEN DICHT'

met andere mannen. Voor deze handelingen kreeg ik een kleine vergoeding. Daarmee kon ik mijn huur en eten en drinken betalen. Geleidelijk aan veranderde ik in een robot. Ik liet het allemaal gebeuren, voelde amper nog iets. Op de momenten dat ik vrij was, keek ik met een lege blik voor me uit of surfte ik doelloos op het internet. Vrienden had ik niet meer. Ik schaamde me, bleef het liefst de hele

dag binnen met de gordijnen dicht en mijn hoofd onder de dekens. Toen ik op een nacht weer doelloos op internet aan het surfen was, vertelde ik via een chatbox mijn hele verhaal aan een wildvreemde jongen. Dat voelde veilig. Hij kende mij niet. Deze jongen sprak op me in en zei dat ik de politie moest inschakelen. Een paar uren later stapte ik het bureau binnen en werd ik doorverwezen naar de crisisopvang. Aangifte deed ik uit angst niet. Wel liet ik namen doorschermen en dat was voldoende. Deze mannen bleken geen onbekenden te zijn van de politie.'

HEDEN

'Na de crisisopvang werd ik twee jaar lang bij Fier opgevangen en kreeg onder andere traumabehandeling. Hulpverleners en een maatje hielpen me bij het herstellen van de band met mijn ouders. Praten over wat er is gebeurd, vind ik nog steeds moeilijk. Het doet pijn, het voelt vies en ik schaam me ervoor. In de tien maanden dat ik in de gedwongen prostitutie werkte, had ik per dag met gemiddeld acht mannen gedwongen seks. Deze klanten waren doornormale mensen, het konden zo buurmannen of leraren van me zijn. Mijn vertrouwen in mannen is hierdoor compleet weg: ik zie iedere man als een hoerenloper of een pooier. 's Nachts word ik regelmatig badend in het zweet wakker. Dan beleef ik alles opnieuw. Wat ik het ergste vind, is dat geen enkele man zich bekommerde om mij. Soms lag ik hevig te beven of te huilen tijdens de seks. Ze deden alsof ze het niet zagen, waren alleen maar bezig met hun eigen lust. Met de jongen aan wie ik anoniem mijn verhaal vertelde, heb ik nog steeds contact. Hij is een goede vriend van me geworden en gaf me een zetje in de goede richting bij mijn carrière. Want hoewel deze gruwelijke maanden enorme littekens veroorzaakten, heb ik nog steeds mijn droom:





model worden. Inmiddels sta ik met succes ingeschreven bij een erkend modellenbureau. Afgelopen jaar reisde ik voor verschillende opdrachten naar het buitenland. Het waren ervaringen om nooit te vergeten.'

TOEKOMST

'Hoe mijn toekomst eruitziet, weet ik niet. Ik richt me momenteel goed op mijn modellencarrière, maar de concurrentie is moordend en voor modellenbegrippen ben ik niet meer een van de jongsten. Gelukkig word ik gesteund door familie en mijn vriend. Zij staan achter mijn drive, zonder hen was ik nooit zo ver gekomen. Ook de ervaringen in het buitenland geven me energie en doorzettingsvermogen. Ik weet dat ik het kan. Ik weet dat ik fotogeniek ben.

Voor de camera voel ik me zelfverzekerd, trots en gezien. Het geeft een enorme kick. De eerste professionele foto's, die in verschillende modecatalogussen staan, zijn inmiddels veilig opgeborgen in mijn portfolio. Vaak blader ik er doorheen en denk ik: dit heb ik toch maar even geflikt. Ik laat mijn leven niet verpesten door slechteriken. Met een niet-geregistreerde modellenagent ga ik nooit meer in zee. En een woning van een wildvreemde man zal ik niet snel meer instappen. Ooit hoop ik andere meisjes te waarschuwen voor deze nepmodellenagenten. Maar eerst werk ik aan mijzelf en mijn carrière.' ●

**'VAAK BLADER IK
DOOR MIJN PORTFOLIO
EN DENK: DIT HEB IK TOCH
MAAR EVEN GEFLIKT'**

column

CENTRA VOOR SEKSUEEL GEWELD EEN FEIT!

VEEL MENSEN WETEN NIET DAT IN NEDERLAND 1 OP DE 8 VROUWEN EN 1 OP DE 20 MANNEN GEDURENDE HUN LEVEN EEN VERKRACHTING MEEMAKEN. Schrikbarend veel, naar mijn idee. De helft van de slachtoffers is zelfs minderjarig, kind nog! Vaak is de dader een volwassen bekende van het slachtoffer en is de kans dat hij gepakt wordt ook nog vrijwel nihil. Dat moet veranderen.

De gevolgen van verkrachting zijn ernstig voor slachtoffers en ze dragen deze zonder goede behandeling hun hele leven met zich mee. Tot dusver was de hulp aan slachtoffers in Nederland versnipperd en niet adequaat. Vandaar dat het zo belangrijk is dat er nu een landelijk dekkend netwerk van Centra voor Seksueel Geweld komt. Elk slachtoffer weet dan waar hij of zij terecht kan en kan er binnen een uur zijn.

'VERKRACHTING IN NEDERLAND KOMT SCHRIKBAREND VAAK VOOR'

Fier heeft samen met het Medisch Centrum Leeuwarden het initiatief genomen voor het Centrum Seksueel Geweld Friesland. Het is één van de 15 centra waar op één plek (acute) medische zorg wordt gegeven, het bewijs van de verkrachting wordt veiliggesteld, aangifte gedaan kan worden en gemonitord kan worden of het slachtoffer een posttraumatische stressstoornis (PTSS) ontwikkelt, zodat tijdige behandeling kan plaatsvinden. Zo wordt voorkomen dat slachtoffers nogmaals slachtoffer worden omdat zij niet de behandeling krijgen die nodig is. Bovendien wordt de kans dat slachtoffers aangifte doen vergroot, evenals de kans dat de dader daadwerkelijk wordt opgepakt en veroordeeld.

Uit Amerikaanse studies blijken al deze positieve effecten op te treden als slachtoffers van een recente verkrachting kunnen vertrouwen op deskundige, multidisciplinaire zorg onder één dak! Goed dat dit nu ook in Nederland is gerealiseerd dankzij de inzet van Iva Bicanic, organisaties als Fier en Fonds Slachtofferhulp en dat de financiering van deze centra recent is gegarandeerd dankzij de politiek. Een mooi gezamenlijk resultaat!

Zijn we er dan? Ik vind van niet. Nu aan de slag om verkrachting, seksueel misbruik en mishandeling van meisjes, vrouwen, jongens en mannen veel vaker te voorkomen.

CSG Friesland is dag en nacht bereikbaar op het telefoonnummer 088-2080088, het landelijke telefoonnummer is: 0800 0188. www.centrumseksueelgeweld.nl



BRIGETTE VAN DER BURG

is namens de VVD woordvoerder op de terreinen van Jeugdbeleid en het Koninklijk Huis. Ze is ook voorzitter van de vaste Kamercommissie Sociale Zaken en Werkgelegenheid.